

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe un an 7 r., 6 luni 3 r. 50 cr., 3 luni 1 r. 75 cr.
Pentru memorabile pe un an 8 r., 6 luni 4 r., 3 luni 2 r.
Pentru strălătațe pe un an 12 r., 6 luni 6 r., 3 luni 3 r.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea Tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelariilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelariilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se împoacă.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Sibiu 3 Maiu.

Este frumos și tolositoriu chiar a arunca privirile noastre asupra trecutului. Pe acesta se bazează prezentul și pe el s'ă clădească mai departe viitorul. Cine știe ceți cu luare aminte în trecut va înveța când este bine ca oamenii ori căreți acțiuni mai însemnate să fie mai contemplative, când activi și când se dea frên entusiasmului. Este o carte mare și prețioasă trecutul, dar cum am dîs, trebuie să știe cineva ceți cu luare aminte intrênța.

De obicei privirile noastre în ziua aceasta se întorc numai pînă la evenimentul cel mare național din 1848, când în electrisațiunea în care se sbucina aproape Europa întreagă s'ă rupă cu trecutul, spre același scop se întruniră pe câmpul libertății decile de mii de Români.

Este memorabil și mare acest eveniment. El este pentru noi peatra fundamentală pe care s'a început reconstrucțiunea edificiului național, hărbit și risipit chiar de secolii ce'i premerseră, dîcem noi, în realitate însă și de lăngeșimea noastră.

Dacă însă la construcțiunea unei națiuni este aplicabilă dîcerea veche: *Tantae molis erat...* Cu atât mai vîrtos este aplicabilă la reconstrucțiunea și cu deosebire unde este de a se fiînd cont de factorii și de împregiurările cele mai varie.

Români din Transilvania și din Ungaria nu sînt o naționalitate cu totul izolată. Ei locuiesc într'un stat, în care sînt și alte naționalități cu tradițiunile și aspirațiunile lor. Ei trebuie dar, când lucră la reconstrucțiunea naționalității sale, se nu peară din vedere pe acești confactori cu toate împregiurările legate și aternate de acestia.

În timpul cel relativ scurt de treizeci și patru de ani vedem pe Români entusiasmați, contemplativi, calculatori buni, dar și rei, cu împregiu-

rările care li încungiuirau și împresurau. În variațiunea aceasta sufletească a poporului nostru vedem născînduse și rezultate variate. Cu deosebire din calculii cei greșiți, după noi, dela 1865 încoace vedem drept rezultat o situațiune pentru noi, care ne-a redus mai la nimica.

Este dureroasă această recunoștință, dar recunoștință, fie și dureroasă, credem că este mai salutară decât încăpșinarea într'o pornire, care se sfîrșește cu amorfite totală.

O încercare frumoasă se făcuse în anul trecut de a eși Români din Transilvania și Ungaria din situațiunea cea precară în care se află. A trecut anul și rezultatul acestei încercări încă nu ne-a dat nimica real. Este calculul rece contemplativ, care a urmat nemijlocit după entusiasmul cel destul de stempărat și moderat al celor două trei zile din Aprilie — Maiu și anul trecut?

Publicul nostru cetitoriu cam știe din unele indigități făcute în coloanele aceste asupra sorții ce a avut memorandumul cu care conferența însărcinase pe comitetul seu, ceea ce ar vedea, că comitetul ca atare n'a fost de tot contemplativ.

Comitetul însă mai bine își va scîi chemarea și datorițele sale și de aceea nu aflăm lucru urgent de ai face vre-o recensuine.

Cu totul altceva trebuie se ne preocupe în momentele când stăm se facem revista unui perîod trecut, pentru ce se căutam siguri în viitoriu. Și acest altceva ne privește pe toți Români dela Carpați pînă la Tisza.

Monarhia austro-ungurească se află la respântiile creulane. Ea stă înaintea unui pas decîdătoriu, care se va decide mîne poimîne în Bosnia și Erțegovina. Aceste două provincii ocupate sînt astăzi limba cumpenei. În care parte se va inclina limba aceasta va și decide, dacă sistemul actual politic este durabil, sau suntem în ajunul unei schimbări politice de cari monarhia no-

stră a fost atât de bogată dela 1848 încoace.

Ori cum va fi, noi nu punem atîta pondul pe împregiurarea că în care parte va inclina limba cumpenei. Pentru noi e aceeași datorință și dacă va dura sistemul actual și dacă ar fi să se schimbe. Pentrucă în amîndouă casurile presupunem că a sosit timpul ca naționalitățile se nu mai fie desconsiderate după cum au fost desconsiderate bună oră în Ungaria de vre-o doisprădece ani încoace.

Hic Rhodus, hic salta ni se strigă acum și noue Românilor din Transilvania și Ungaria. Este dar datorința noastră să se reculegem spre a fi demni de antecesorii noștri cari au scîit alege timpul pentru entusiasm, pentru calcul cu sânge rece, în toate casurile au scîit pune la o parte declamațiunile sunătoare și goale, și a intra cu energie pentru interesele lor în acțiune.

Să alegem în grabă, și în chipul acesta vom onora mai corespunderiilor pe antecesorii noștri, ne vom onora pe noi și vom pregăti națiunei și patriei totodată un viitoriu mai fericit decît a fost trecutul.

Sinodul arhidiecezan.

Sedînța (IX) 13 Aprilie

(Urmare.)

Presidiul: Obiectul acesta (causa cu comuna Sécătura) a fost tratat din partea consistoriului după cursul regulat al afacerilor noastre. În urma referadei s'au luat măsurile necesari spre a se face reprezentarea la ministeriu, ceea-ce s'a și efectuit. Conceptul dela reprezentare cătră ministru, conservat în archiv, dovedește cele dîse.

După cursul lucrurilor noastre lucrul s'a petrecut în următorul mod: mi s'a prezentat un proiect de reprezentare în limba română. După îndatinarea noastră trebuia să se facă o traducere în limba maghiară a re-

presentărei ce mi s'a prezentat, de aceea am și dispus traducerea aceleia. După ce s'a efectuit traducerea mi s'a înaintat reprezentarea de nou, când? nu-mi mai aduc aminte, și eu m'am pus a esamina, după obiceiul meu toate actele pe baza cărora s'a făcut reprezentarea, ce mi s'a așternut. Făcînd la studiarea actelor îndreptările ce mi s'a părut de lipsă, am ajuns cu reviziunea reprezentărei pînă la un loc, care mi s'a părut că nu convine cu cele cuprinse în acte, și încă înainte de a termina cu studiarea am pus proiectul la o parte și am lucrat o reprezentățiune nouă, pe carea o am și expdat. De aici a venit de s'a prezentat actul așa tîrziu. Constat însă, că în restimpul acesta nu s'a întemplat nimic, căruia s'ar pută atribui cauza rului; deci n'ar sta nici bina, pe carea s'a pus comisiunea susținînd, că vina la cele ce s'a întemplat sub decursul timpului în defavorul bisericei noastre din Sécătura ar zăcea în neglignța consistoriului.

Dep. N. Popea: Voiu să dau și eu unele deslușiri în cauza aceasta! Eu încă cunosc cauza bine și voiu a constata înainte de toate, că administratoarele protopresbiterial nu poartă nici o vină la cele ce s'au întemplat în defavorul bisericei noastre, de care a relaționat la timp despre pericolul ce amenința comuna noastră bisericescă.

Acum doi ani în preșeara sesiunei sinodale ni s'a signalat prin administratorul protopresbiterial starea lucrului cu Sécătura. Scîndcă toți asessorii consistoriali sînt ocupați cu rapoartele, ce erau să se aștearnă sinodului, am luat eu insumi la mînă cauza aceasta vîndînd că e tare urgentă, o am studiat și am făcut un concept de reprezentare cătră ministeriu. Gata cu aceasta am comunicat cauza cu Escelența Sa prezentînd conceptul de reprezentare, care apoi s'a dat spre traducere în limba maghiară. Ce a urmat mai departe e deja cunoscut.

FOIȚA.

Serbările din Cismegiu.

(23, 24 și 25 Aprilie.)

Luptănd cu valurile mizeriei și ale foametei, în cari i-a prăvălit fără milă incendiul, strigătele disperate ale nenorocitorilor din Neamtu, Falcu, și alte părți ale Moldovii, au găsit rîsunete în inimile generoase ale Bucureșenilor. Mai întîiu presa apoi un comitet general de caritate sub prezidența prîntului Bibescu și acum în urmă un alt comitet președut de d-na Rosetti, avînd tot concursul presii, au întogmit loterii și serbări spre a da ajutor fraților noștri prigoniiți de soartă.

Se știe în ce chip cele dîntăiu dond năzuințe și-au ajuns țelul; și se vorbim acum de cea din urmă.

Cu toată conspirațiunea Soarelui, care și-a reverat asupra atmosferii Bucureșenilor cele mai năbășitoare raze de cari poate dispune în luna Aprilie și a S-tului George, care a stat do-

robant la spatele unei însemnate părți din chiriășii Capitalei, Vineri Sâmbăta și Duminecă (23 24 și 25 Aprilie). Caritatea a într'unut totuși destule iniții generoase la petrecerile organizate în grădina Cismegiuului.

Și era frumos Cismegiuul în acele trei zile.

Vasta grădină era toată presărată de locașuri de petrecere. Chioscuri de verdeță, împodobite cu flori mișcătoare; magazine cu jucării, alec algeriene, roate cu noroc, teatre, circ, carucele, muzicanți, lăntări, cimpoieri, drum de fer, baloane tot ce poate mira și inveselesca mica generație (căci serbarea era pentru copii) își isbeau vederile la fie ce aruncătură de ochi și te făcea să admiri opera și stăruința aranjatorilor.

Dar se ne concentrăm privirile și se ne uităm deardînd.

În fruntea aleii principale e chioscul regal frumos împodobit cu verdeță și covoare; în fața lui, la dreapta și la stînga dond spețe de piramide cari seara se transformau în două mari sentinele de foc. — De o parte

și de alta alea, împodobită cu algeriene, are vre-o 30 de chioscuri, gingașe colibe de ramuri verzi de brad în cari cu deosebire sexul frumos în deplinesce rolul de negustorese. Vesele ca păsarelele aurorii de primăvară și îmbatătoare ca parfumatele florițele ale acestui sburdalnic acestui anotimp, ele atrag prîntur'un suris fermecător și c'o vorbă dulce pe cei ce și dase atînlînire la aceasta serbare a binefacerii.

Cel mai apropiat de chioscul regal e chioscul florilor, piața primăverii al d-nei Nica Grădișteanu totdeauna gingașă și primăveroasă, ca și florile cu al căror farmec aduna balsamul celor nenorociti. Mai la vale, puța ca parfumiuri, al căru mechanism e îndeplinit cu o deosebită grație de d-ra Felicia Baicoianu, asistată de d-nii Orășianu și Cosma telegraști, cari au desăfurat tot zelul cerut de împregiurări. Caută să menționăm că un concurs prețios s'a dat serbătorii de d. Robescu și funcționării postali.

În dreapta și stînga se fineau lanț: Magasinul societății. „Tinerimea

română,” pe a căru firmă citești: pofțiți, boeri și cocoane, închețată și bomboane;

Prăvălia cu surprize, administrată de d-na Budigstea, cu dond țărîncuțe din asilul „Elena Doamna.”

O prăvăliară cu loterie, a cărei tăblița se pretindea a fi fermecată pentru a produce cu orice preț câștig; tăblița era stăpînită de dd. Năcescu și Mincov.

Lîngă movilă, erau roatele norocului învîrtite și aprovizionate cu fel de fel de jucării și bomboane de o lume de gingași; d-șoarele Năcescu, Darma, Locusteanu, d-na Butculescu cu surorii și d-na căp. Brătianu. Alături o întinsă prăvălie a d-rei Davila și d-nei Racoviță, cu o succursală în care d-șoarele Racoviță, prîntorără îndemănătoare, făceau mult câștig cu vînzarea floricelelor ... de porumb. În același rînd, un mare mîgăzin de lespezi, de rumeoare, mîndruițe și doruri, sub conducerea d-nelor Damé și Polizu. Lîngă acest mîgăzin, o cofetărie condusă de d. Dobricianu, cere

Că s'a întârziat lucrul expedându-se reprezentarea numai în 17 Septembrie, deși se signalizase pericolul înainte cu șase luni, la această consistoriu nu poartă nici cea mai mică vină. Negligența, ce se impută consistoriului o resping; din contră, din conceptul meu se vede că tocmai mam interesat de cauza.

Dep. P. Truța. Am văzut mai multe referate în cauza aceasta de domni: Dr. Pușcariu și Dr. I. Borcia.

Dep. Dr. I. Borcia. E adevărat că am referat și eu în calitate de fiscal consistorial în cauza aceasta. Referada mea privește numai partea averii periclitate a bisericii noastre din Secătura și de aceea aș dori să nu se amestece cu chestiunea trecerilor, care pe mine nu m'a putut privi de loc. În ceea ce privește partea averii eu am cerut, în urma procesului decis la tabla regească, del. Ven. Consistoriu: să se întrebe, în ministeriu cum înțelegem § 27, din anul 1848 la care ne-am potol noi provoca, de care ce §. e manc și se poate interpreta în diferite moduri. În urma cererii mele n'am primit nici un răspuns, deci nu am putut face nimic.

Dep. R. Pațiu: Din toate câte am auzit se dovedește chiar numai atâtă că în cauza aceasta însemnată nu s'a făcut aceea, ce trebuia să se facă. Bine! Escelența Sa dăce că sa petrecut toate în ordine. Eu nu aș fi neaplecat a o crede, din acte însă nu e evident, că s'ar fi petrecut astfel, neafându-se nici o urmă că cauza ar fi trecut prin consistoriu. Nu s'a făcut nici barem evidența că mai remas vre un suflet gr. or. în comuna Secătura ori ba? Admitem, că o investigație în toată forma nu s'a putut face atunci când s'a signalizat pericolul, din cauză că se grămădisse afacerile sinodale, informații cel puțin se puteau trage pe calea administrativă despre aceea: căți au mai ramas în comuna periclitată în religione străbună? Nu s'a făcut nici aceasta! Se dovedește deci negligența consistoriului a cărui îndatorire era a o face. Dacă nu vom fi scrupuloși în cauză de acestea, ci le vom lăsa să meargă tot așa, avem să pierdem pe rând totul.

Dep. Eng. Brote: Atunci când am sprignit propunerea, ca să nu se mai prezenteze încă odată cauza după ce se va fi studiat din ante-acte, mi-am desfișurat motivele, cari m'a îndemnat să sprignesc propunerea. Eu așteptam un esposé mai clar de cum e acela pe care ni l'a făcut acum comisiunea luând în considerare numai actele mai momentuoase. Cu toate acestea eu sunt pe deplin lămurit în chestiunea aceasta, deslușin-

du-mă însumi din acte. Cu una nu s'nt în chiar: cine poartă vina la cele ce s'au întârziat? Punctul acesta îl țin de important; deslegarea lui ne-ar pune în poziție a vedea cum stăm cu corporațiunile noastre administrative.

În 19 Aprilie face cunoscut, precum se vede din acte, administratorul pprobresbital, că atâtă parochieni din Secătura au trecut dimpreună cu parochiul de acolo la uniți. Arătarea incurge la consistoriu fiind următa de altele tot în chestiunea aceasta. Consistoriu cu toate acestea până în 17. Septembrie nu dispune nimic în cauză, și și atunci nu consistoriu pprobresbital. Reprezentațiunea cu datul de sus este din presidiu, și nu poartă signatura că ar fi trecut prin ședința dar nici nu știu, când ar fi decis consistoriul ceva în meritul acestei cauze.

Acum ori considerăm ori nu de însemnată cauza un lucru rezultă chiar: starea cea tristă în administrațiunea noastră. Să considerăm numai starea și nedumerirea administratorului pprobresbital care așterne vre-o 9 relații într'o cauză urgentă ca cea din Secătura, fără ca consistoriul se facă cât de cât în meritul ei. Cu deslușiri primite în privința celor ce s'ar fi făcut nu pot fi mulțămi. S'ar împjurarea, că un referent e'ar fi însărcinat cu referarea cauzii și că referada aceea ar fi trecut prin anumite faze, nu e constatată prin acte. Eu din partemi n'aș areta consistoriului ceea carea ar avé se o urmeze în viitoriu în cauza aceasta. Va săi afla acela calea de urmat. Ași voi numai să se constate, că consistoriul n'a ingerat în cauza aceasta cum trebuia să o facă. (Întrerupere: Dep. Gaetan: Negligența consistoriului e evidentă.) Dep. Brote continue: Punctul din propunerea comisiunii: să se l-a spre neplăcută sciintă starea lucrului în Secătura, ne ingerând consistoriul din destul în cauză, îl susțin, e'ar punctele celelalte le resping.

Presidiu: Ca să se poată afla aceea ce doreșc d. dep. Brote ar trebui o cercetare judecătorească formală, căci la moment nu s'ar puté constata.

Dep. D. Manole: După cât cunosc afacerea din acte trebuie să constat și eu, că administratorul pprobresbital nu poartă nici o vină, căci dela acela a încurs vre-o 9 ori 10 areții. (Presidiu: toate defectuoase.) Eu nu me ocup cu aceea că s'nt defectuoase ori nu, atunci când un lucru e evident, când scim că se fac treceri religioase resp. se pregătesc astfel de treceri. La scirea aceasta singura e datorința centrului să trimită de aici din centru ajutoriu administratorului, ceea ce nu s'a făcut. Există ce e drept conceptul unei

telegrame adresate de către Escelența Sa subprefectului, care însă nu s'a expedit, și conceptul unei reprezentațiuni, care nu s'a așternut la ministeriu fiind mancă. Atâtea e tot ce vedem că s'a făcut în cauza aceasta. În ședința consistorială nu s'a pertractat cauza. Aci s'nt de față toate organele noastre, să se spună de e așa ori ba, din acte cel puțin nu se vede a fi trecut cauza prin consistoriu. Dacă nu s'a ținut deci ședința consistorială în cauză, atunci nici n'au putut merge lucrurile în rânduială ceea ce însă mai puțin se poate imputa administratorului pprobresbital, care aștepta după invitațiune dela consistoriu. Din 19 Aprilie, de când s'a semnalat prin administratorul pericolul, până în 17 Septembrie, adevă în restimp de 6 luni de zile, nu s'a lucrat nimic în cauză, ci s'a dat oamenilor inimici timp spre așa puté duce îndeplinire planurile lor. În 17 Septembrie s'a expedit o reprezentațiune către ministru și, și aceea din presidiu. Fiindcă s'a întârziat atâtă lucrul, reul nu s'a putut opri, rezultă deci o negligență fără a se puté sci cine poartă vina. S'nt și eu de părere să trecem preste cele ce le propune comisiunea și să ne oprim la aceea, că consistoriul n'a lucrat cum s'ar fi cerut. Susțin propunerea dep. Brote.

Presidiu: Reprezentațiunea, ce e drept, s'a expedit fără. Am dis însă că aceasta n'a cauzat reul. Văd că tot reul, ce a rezultat din chestiunea trecerilor s'educe în legătură cu întârziarea expeditiei reprezentațiunii. Ași dori să se spună cari s'nt daunele cari ar fi rezultat din întârzierea aceasta?

Eu din parte-mi susțin că din împjurarea întârzierii n'a urmat daune pentru biserica noastră. Dar nici întârzierea nu s'a făcut fără cauză. Toate actele, câte ni sau trimis dela administratoraarele au fost reul instruite, pe baza acolora nu s'a putut face o reprezentațiune convincoasă.

Dep. D. Duvlea: Naș vrea să treacă lucruri adevărate de neadeverate! Maș roga să nu se opună de adevărat că preutul din Secătura, a căpatat din ajutoriu de 50 fl. numai 30 fl. dela administratorul pprobresbital? Dacă e adevărat făcutusau cercetare în privința aceasta? Ori cum ar sta lucrul administratorul încă se vede a fi interesat în cauză.

În comuna Secătura a fost vre-o 60 familii de ale noastre, 48 fam. au trecut la uniți, pentru cei remași făcutusau oare ceva? Nu! Deci și Metropolitanul Vanea se fust sedus cu ajutoriul negligenței noastre a face ce a făcut.

În partea politică a chestiunii încă s'au făcut ilegalități, luând pretorele declarațiune în privința transcrierii averii numai dela 6 inși. Nici în punctul acesta nu s'a făcut nici un pas. Se vede că consistoriul nu e fără vină.

Dep. Geaia: Afirmarea, că administratorul n'ar fi de vină la ceea ce s'a întârziat, nu e corectă. Într'un tract așa mic cum e acesta trebuia să scie de timpuriu administratorul ce se petrece acolo. Trecerile au trebuit să se petreacă mai de mult de cum a relatat el, căci atunci se se efectuiseră. Cel dintăiu șgomot el nu l'a semnalat poate și că ce era interesat în chestiune. Aceasta s'educe din cele șise de d. dep. Duvlea cât și din împjurarea, că deși a primit dela cantorul din Secătura 20 fl., totuși nu l'a introdus în post. La timpul când s'a putut în încurcările aceste reprezentațiunea s'a făcut, deci consistoriul și presidiul a urmat aceea ce a aflat cu ease.

Dep. P. Cosma: Noi e'ar vorbim la formă și nu în esență. Vină nu are precum se vede nime, căci toți se escusă. Mie mi se pare că nici unu-ni fără vină, nici Presidiu!, nici consistoriul și nici administratorul pprobresbital n'au cu deosebire, că acesta din urmă poartă o deosebită vină în cauza aceasta. Consistoriul trebuia înainte de toate se ia măsuri în contra administratorului când a venit plânsori în contra lui, și după aceea se satisfacă cererii juris-consultului în privința averii periclitate. Se dispună consistoriul cele de lipsă.

Dr. Petcu: A afla cine o de vină puțin ne ajută. Se vede că nu Presidiu poartă vina, ci administratorul, care pe lângă aceea că a arbat starea lucrului trebuia să și facă ceea ce de lipsă și fără invitațiuni anumite. Toată vina o afu în jos la oficiul pprobresbital. Mai mare pond așa pune pe aceea ce se poate încă face. De potut se poate face încă mult spre recăștigarea averii perdue căci pe calea administrativă, nu s'nt terminele peremptorie. Să se transpună toată cauza consistoriului să o reasume și pe calea sa se câștige paguba. Eșprimarea părerii de reu se remână afara.

Dep. Gaetan: Consistoriul și a negles oficiul său. Pe administratorul nu l'țin de vină, consistoriul trebuia se îngereze având cunoscință despre starea lucrului, n'a făcut nimic, deci este negligență. Trebuie deci să atragem atențiunea consistoriului asupra împjurării acestuia, ca să nu se mai întâmple și pe viitoriu astfel de lucruri. S'nt de părere însă să se înceapă și

fabrică mereu bomboane și le vinde supunând „căs franțuzești.“

Peste drum, trei chioscuri cu tobă, unul lângă altul. Unul era împodobit cu d-rele Bibescu și Popovici, al doilea cu d-na Candiano și d-ra Alexandrina Panteli, al treilea cu d-rele Baicoianu și Lapati. Obiectele de câștigat erau în dosul acestor chioscuri într'o aripă a restaurantului grădini.

Aproape de tobolo, magazinul cu turtă dulce supravegheat de d-na Săicari și dra Farchi. La spatele acestei prăvălii, teatrul Guignol, teatrul de păpuș. În rând cu ea, chioscul apii gasoase și bună și dulce și rece, unde serviciul era făcut cu o îndemnare plină de grații de d-rele Porumbaru și Constantinescu și d-na Bucholzer. Mai încolo un magazin cu ghiulele fermecate, sub direcția d-nei Cucu, asistată de mai multe domnișoare. Farmecul acestor ghiulele consta în a dobori necese păpuși, așezate în fundul magazinului. Păpușa căduță se muta în posunarul fermecătorului.

Venea apoi chioscul presii, împodobit cu verdeață, scoarțe naționale și jurnale. De o parte și alta un teace în care se tipăria „Foaiă Copiilor“, sub privegherea dlui Gobl. În fundul tipografiei era un portret mare al lui Gutenberg, în momentul născocirii literii mobile. În partea cealaltă se vindeau jurnale: „Presă Intrunită“ la care au colaborat mai toți diaristii Capitalei, „Foaiă copiilor“, „Romanul“, „România Liberă“, „Gazette de Roumanie“; o poezie a M. S. Reginiu, și cărți... — Negustorescele de gazete erau d-nele Laurian, Michăilescu, Grandea și d-ra Panaitescu. Costumele de fantaisie ale gasetăreselor și vicinele ce domina în magazin străgea cu deosebite pe vizitatori. Poezia Reginiu și „Presă intrunită“ s'au căutat mai mult.

În cantina micilor dorobanți, veșelele d-soare Davila, secondate de manelicele figuri di asilul „Elena Doamna“ vënd pe întrecute țuică și lapte de migdale.

Vis-a-vis e stațiunea trăsuriilor cu capre și cu bidivii.

În fundul aleei e teatrul clădire remase de comitetul general de caritate. Actorii s'nt copii cei mai mulți din pensionatul dlui Urechia; spectatori, oameni de toate vârștele și de toate securile; reprezentațiunile românesce și franțuzești, și se repetau de 6 ori pe zi.

La începutul aleei din dreapta, între lac și marginea grădinei, alee mult mai umbrasoă decât aleea algeriană, e un pavilion de verdeață, care seamănă foarte mult cu o ciupercă. Aci e tutungeria gentilei d-ne Săvescu și d-rei Arion.

Mai înainte spre stânga, pe un mititel deal se ridică falnic o prăvălie întinsă cu tot soiul de păpuși, ale căror țipete de cea mai bogată nuanță atrag copii și auzurce părinții. Acesta e chioscul dn-elor Rosetti și Petrescu, ajutate de dd. Săvescu, Bibescu, și Anghelescu.

Lângă chioscul d-nelor Rosetti e gara Fălcu, un local de verdeață, de o imitațiune minută, tot-deauna plin de călători. Trenul, condus de o ma-

șină a cărei forță motoare, în loc de aburi, e un mititel... măgar, se compune din vre-o 15 vagoane al caror plafond e cerul și a căror lungime și lățime e de un metru și jumătate și de 70 centimetre; șinele s'nt separate între ele printr'o distanță de vre o 40 centimetre. Până la gara Neamtu, care e aproape de movila din mijlocul grădinei, uriașul tren trece prin câmpii, păduri și peste apă. La podul împovizat, pe care călătorii drumului de fer trec laclul, s'nt sentinele din corpul micilor dorobanți, cari au îndatorirea de-a preveni și împiedeca accidentele. Și în genere, serviciul do priză al întregii grădini a fost încredințat acestor ostași în miniatură; ei și au împlinit datoria cu sfințenie și, mulțămiți lor, în toate trei zilele de sărbători, nu am avut a înregistra nici un accident regretabil. Atrăgătoare d-na Stolojan îndeplinea funcțiunea de „directoare regală“ a acestei linii ferate. Din când în când d-sa mergea în inspecție dela gara Neamtu la gara Fălcu sau viceversa și atunci, în mijlocul fragedelor

proces civil spre a se câștiga cele pierdute, și dacă se va documenta, că s'au făcut proslitism să se ia la răspundere și aceia, cari l'au făcut. Sînt pentru propunerea comisiei. Să primesc încheierea dezbaterii.

Președintele: Să redică învinuirii generale, cari privesc cu deosebire consistoriul și în parte și pe președintele. Dacă e vorba să se constate o neglijență apoi trebuie să se pună la cale o cercetare pe calea sa cum se cade. La o astfel de cercetare nu poate lipsi un enunțiat din partea consistoriului. Așa dară fie ca acum să se provoace Consistoriul se facă un atare enunțiat, s'au să se însăreze ca până în sesiunea viitoare să rectifice starea lucrului cu privire la trecut. Sinodul va da apoi posibilele îndigări consistoriului: ce are să facă în viitoriu în cauza aceasta.

Dep. N. Popea: Se aduc gravamine mari, ca consistoriul ar fi negles cauza aceasta. Ajungînd lucrul la atîta dorosc și eu să se constate unele zace vine. Din raportul comisiei, fiind neasat, nu se poate constata aceasta. Consistoriul nu se simte vinovat. Ven. Sinod se dispună ca să se lămurească treaba căci după mine nici umbră de vină nu cade asupra consistoriului.

Președintele: Trebuie se mai observ că nu pot admite nici o învinuire de neglijență asupra consistoriului.

Punîndu-se cestiunea la vot se primesc propunerea dep. Dr. Petcu: a se transpune cauza consistoriului fără esprimarea părerii de rîu, spre a o reasuma, și pe toată calea a recăștiga cele pierdute.

Consistoriul asterne în mod suplinitor prin referențele sîu, Z. Boiu, datele statistice despre familiile din arhiepiscopie.

Comisia propune: a se reda nefind complete consistoriului cu aceea îndrumare ca pe viitoriu se fie mai scrupulos întru procurarea de date.

Dep. Dr. Pușcariu: După ce s'a trecut în general peste acest lucru aflu la loc observarea comisiei, ca consistoriul se fie mai scrupulos în procurarea de date. Se nu se facă observarea aceasta la general ci numai la punctul acela la care se referesc asternerea în mod suplinitor.

Dep. Brote: Propun să se ia asternerea simplu spre știință.

Dep. Cosma: Să se redă consistoriului spre completare și spre a lua măsurile necesare disciplinei contra acelor-a, cari nu și-au împlinit datorița în direcțiunea aceasta.

Se primesc propunerea deput. Cosma.

Propunerea dep. N. Lazar în privința dotării profesorilor se predă consistoriului spre studiere.

Cu acestea fiind timpul înaintat se încheie ședința.

Revista politică.

Sibiu, în 3 Mai.

Dela Budapesta ne aduce „Budapesti Hirlap” știrea interesantă, care nimitul ziaru afirmă a o fi primit din isvor demn de credință, din cercuri cari sînt aproape de curte.

Contele Iulu Andrasay fiind primit în septemăna trecută de regele în audiență specială, a mulțumit pentru telegrama de felicitare ce Maj. Sa i adresase cu ocaziunea serbatoarei familiare (căsătoriei fiicei sale) de bucurie din zilele din urmă. Cu ocaziunea aceasta Maj. Sa ar fi dîș contelui:

„Poate că timpul nu mai e departe în care ea rău voi reflecta la serviciile dtele active.”

La aceasta a respuns contele Andrasay că dîsul este tot de una la dispozițiune — înse numai atunci poate calcula la succesul serviciilor sale, dacă anumite împrejurări se vor schimba esențial. Aici accentuă contele cu deosebire politica urmată în Bosnia și între partidele austriece.

Regele replică așa: „Asupra modalității păreriile potsă divergeze, dar ceea ce privesc ingizirea de împăcarea naționalității, la aceasta nu aderez numai eu, ci va adera și fiul meu.”

Parte sub preșidul Maj. Sale, parte sub al ministrului de externe Kálnoky se continuă conferențele ministeriale la care iau parte afară de ministri comuni, ministri preșidenți din Viena și Budapesta și ministrul de honvești. Obiectul discușiunii e postul ministrului comun de afaceri și referințele din Bosnia. Obiectul acesta e de mare importanță, pentru că decide reia lui atîrnă forma de stat a monarhiei.

Într'aceea rescoala atît în Crivoscia cît și în Erșegovina, continuă cu aceeași stărîniță ca și mai înainte.

Rescoala, dealtmintrea nesăngeroasă, din Egipt, spune „N. fr. Pr.” va silii pe Englitera și Franția se întrevină cu putere armată. Ce atitudine vor observa celelalte puteri europene față cu Egiptul nu se știe. Unele diare presupun, că scînteia din Egipt va aprinde un reșoiu general.

Seara iluminății splendide, focuri de artificii foarte variate și un soare electric care lumina a giorno alea algeriană.

Comitetul aranjator al acestor serbări compus din dd. Davila, Butulescu, Minovici, Dim. I. Ghica Gr, Eliad, Scheletti, Săvescu, Crișăș Montureanu au dreptul la cele mai mari laude pentru devotamentul și zelul cu care sau pus în serviciul acestui act de binefacere.

Tot așa și doamnele și domnișoarele cari și-au sacrificat odihna și sau expus cu multă bunăvoință la neajunsurile unor zile tropicale numai pentru a răspunde apelului de a oferi preșoiul lor concurs acestei întreprinderi caritabile.

Recunoștința nenorociților scăpării din ghiarele cele mai crude mizerii, e însă cel mai frumos elogiu, cel mai scump dar ce se poate da în schimbul sacrificiilor lor.

O vor avea.

Hormes.

„Alegătorul.”

„Timpul” și cestiunea Dnnării.

În Nr. dela 29 Aprilie, „Timpul” publică în locul prim un articol care măneca dela tesa: „Nu numai motive politice ne comandă o precauțiune deosebită în cestiunea Dunărei ci și cauze economice și naționale”. După ce tractează punctul de vedere economic și arată că România are dreptul de a și regula politica economică cum o crede de cuviință, face tranșiunea următoare la punctul de vedere național:

„A concede o poziție, preponderanță pe marea arteră de import a Dunării tocmai puterii, care e în stare a paraliza toată activitatea noastră în această direcție, ar fi cea mai gravă eroare ce am putea-o comite pentru viitorul nostru. Libertatea de navigațiune pentru toate puterile neutralizează cel puțin până la un grad oare care preponderanța uneia singure dintre ele, și acest echilibru ne dă libertate de a lua măsurile ce le vom crede de cuviință, pentru a da viață propriei noastre activități industriale.

„Acest punct de vedere al absolute necesității de a da desvoltare tuturor facilităților poporului nostru propriu, fiind piept concurenței străine, fie prin reșoiu de tarife, fie prin alte restricțiuni, s'ar pute modifica, precum am dîș-o, numai prin o împrejurare care nu atîrnă dela noi prin schimbarea situației politice a poporului românesc din Ardeal și Țeara-ungurească.

„Ceea ce ar fi de dorit dar e, ca raporturile între România și Ardeal să fie cele din trecut. În adevăr trebuințele economice ale poporului nostru sînt unele și aceleși pretutindenea; aceiași port la Sătmăr, ca și în Moldova. De aci se esplică de ce în toate orășele din România există câte o anume stradă de Brașoveni de oameni ce debitau mară ardeleană pentru țărănul român. Articole produse de Români de dincolo, vîndute de negustori români țărănilor noștri făceau din aceste țări două zone deosebite de producțiune ale unui și aceluiași popor. Dacă Ardealul ar avea astăzi numai atîta autonomie, în cît să și poată pune în legături constante producțiunea lui industrială cu cea agricolă dela noi; dacă țărănul dincolo ar fi pus în poziția de a schimba industria sa de casă pe grăul estui de dincoace, situația ar deveni cu totul alta.

„Când raporturile noastre economice ar fi regulate după considerația ce am avea-o pentru munca celeilalte jumătăți a poporului românesc.” Austria ar înceta a fi o putere străină pentru noi, căci am perde teama că despre apus ne-ar amenința un pericol național. Veletății de cucerire nu există nici dintr'o parte, nici dintr'alta. Dar ceea ce e legitim în tendența noastră e de a vedea emancipându-se pe terenul intelectual ca și pe cel economic, întreg poporul românesc și ori cît e despărțit prin politica, istorie și configurația brazei ce o locuiesc, se aibă libertatea de a se desvolta în direcția ce i-a prescriis-o Dumnezeu, dăndu-i aceiași limbă, aceleiași datine, aceiași port, aceleiași trebuințe fizice și morale cu un cuvînt.

„Poate că spiritele conducătoare din Viena le-ar zîmbi o asemenea perspectivă. A ne cuceri prin propria noastră naționalitate, prin propriul nostru principiu de existență, a face din țărănul Dunării tributarul țărănului din Carpați, a stinge veletățile politice prin satisfacerea instinctului adînc de desvoltare sădit în poporul nostru, ar fi o idee demnă de omul de stat al unei monarhii poliglotte.

„Dar din nenorocire, oricâtă simpatie ar avea pentru o asemenea idee șterele domitoare din Viena, ea devine neputincioasă față cu purtarea

consequent fanatică a guvernului maghiar. Singurele două popoare cari sînt puse de a curmezisul oceanului slav au atîta tact politic încât se ursec de moarte și nu uresc Românilor pe Maghiar, ca Maghiarul pe Român. Deși casurile în care un Român s'ar fi maghiarizat sau un Maghiar s'ar fi romanizat, sînt estrem de rare, totuși dîni din Budapesta persistă a crede că ceea ce n'au putut face dela Ștefan cel Sînt încoace, vor putea face acum când spiritul național e deștept, acum când rassa lor proprie constituie abia a treia parte din populația regatului. În loc de a cerceta cu scumpătate natura etnică a patriei lor și a se convinge că Ungaria e un stat poliglot, deci trebuie tratat ca atare, trebuie ca desvoltarea statului să consistă în desvoltarea paralelă a tuturor elementelor sale aliate prin istorie, Maghiarii persistă a impune la deșce milioane de oameni de alte limbi, altă origine, și altă lege, preșoiul lor idiom tartaric. Cine cunoașce în mod cît de elementar ce va să dîcă limbă, cine știe că ea acopere pe deplin idiomul și că desvoltarea limbii e chiar desvoltarea inteligenței, ear această din urmă e laboratorul întregii activități musculare și cerebrale, acela va înțelege că a silii pe un popor să învețe altă limbă, înseamnă a l' timp, a l' face intelectual inșept. Arareori se va găsi un stat care să urmarească cu mai multă stărîniță politica degenerescenței, decît statul maghiar.

„Această ideocrație care supune vertebrele și craniele vii a milioane de oameni sub șurubul unor noroșii, scornite de căpățînile a unei rase mongolice, caută se înceteze, pentru că o înțelegere temeinică și pe deapărura cu monarhia vecină să fie cu puțință. O asemenea înțelegere ar avea însă după noi o influență determinantă asupra întregii situații din Orient și numai Maghiarii cu impotenta lor sete de absorbire i opun o pedecă constantă. Ei ar bea marea și totuși stamachul lor e atît de slab, încât nu suferă nici câteva picături, ci le va însă îndărăpt sub forma picotă de preținși maghiari ce vorbesc nemtesce și pentru cari patria e stomachul.

„Această ideocrație, această domnie a unor abstracțiuni fără realitate, ar trebui să facă loc unor vederi mai sănătoase, întemeiate pe împărțirea reală și aievea a populațiunii după naționalități, din cari fie-care are, în marginile unității statului, dreptul de a și determina singur viața ei intelectuală. O asemenea schimbare de vederi ar însemna și pentru Români emaniciparea de sub predominățiunea unei rase radical străine de ei. Monarhia vecină ar înceta a fi față cu noi un element de absorbire și în locul antagonismului de interese politice și economice, ar începe epoca armoniei acestora.

Varietăți.

* (Reuniunea sodailor români) din Sibiu a serbat Duminică seara petrecerea anunțată. Sala Grădinei „Flora” a fost prea mică ca se încapă pe toți membrii și oșpeții. Cîntările și declamațiunile au reșit foarte bine și au fost aplaudate. Detairi cu altă ocaziune.

* (Jour fix) s'a jucat sâmbătă seara spre mulțumirea generală a publicului. Cu părere de reu anunțiam că din cauza unui cas de moarte reprezentățiunea aceleiași piese ce era se aibă loc Mercuri în 5/17 în favorul reuniunii de infrumșetarea cetății s'a abdis.

* (Maghiarizare de nume.) Mai fie care număr al foaii oficiale ungurești „Budapesti Közlöny” ne dă de seire despre mai puțin s'au mai multe nume maghiarizate. Numêrul

fințe radioase de bucuria încântătorului voiaj, avea aspectul Afroditei în carul ei de flori.

În fața garei Fălcu, se atindea o lungă berărie, numită a doamnelor, în care d-na Lecă și d-rele Nenovici, ajutate de d. Zane, își recoareu sufletul cu bere „subțire” de Oppler, scuturând cu multă artă busunarul celor ce veneau să se recoarească.

Mai în jos, în umbrăose stușfșuri, un șir de cărciume, cari de cari mai vaste, unde se bea vin la oală, se mănă cărnăți și brană națională, în veselele acorduri ale cobzilor țigănesci în cele-lalte părți mărginașe ale grădini și curți de ale micilor curcani, cantargii, vîrtejuri etc.

În mijlocul grădini, pe vîrful movilii, e misteriosul culcuș al vrăjitoarei din Memfis, care prorocose viitorul, și o stațiune telefonică, care se leagă cu alta la poalele movilii.

Aprăpe de movilă e circuitul copiilor, unde micii dorobanți au făcut exerciții gimnastice, au cîntat închor, au declamat poezii, au ținut discursuri.

106 din 9 Mai n. a. c. scrie despre 22 de nume maghiariste, dintre cari 17 sânt germane și 5 slavoane.

* (Incendiu din Craiova) La 26 Aprilie, pe la ora 1 1/2, izbucni focul despre strada Coghălnicului, la culmba dela casele d-lui Vrăbescu, ce sânt lipite de casele d-lui Alec Aman. Focul a provenit pe cât se scie-dela culmba d-lui Cristea Ionovici, care locuia în acele case, unde servitoarele spălau rufe, făcând focul în curte. Alături, unde făcuseră focul era grămadă mai multe lași de marfă pline cu paie; unde sârind câteva scântee au luat foc paiele și lașile, în cât a fost imposibil ale stinge. Focul fiind astfel alimentat s'a împărțit ca se șicem așa, în două părți: una a comunicat la măgăsinul d-lor Penciu și Stănescu care este tot proprietatea d-lui Vrăbescu, și care dă în strada Lipsanilor; și alta a incendiat tot casele d-lui Vrăbescu, de lângă d. Aman. Ambele case incendiate sânt ale d-lui Vrăbescu.

Incendiul era îngrozitor; vântul sufla puternic și lua scântee și cu bucați de țaciuni, pe care le arunca, după întemplant pe strade și casele vecine. Fumul era așa de gros ca toată lumea era cu ochii roși, mai cu osebite, că și praful cel rădăcă vântul se amesteca cu fumul. Ași putea să afirm că toate casele din împrejur erau pline de un fum care înăbușa pe om. Pompierii au sosit cam târziu. Ei n'aveau apă dar odată puși la lucru, dăgii au manevrat admirabil de bine. Căpitanul Ior Mavrodin a dat probe că este un distins pompier. Nimeni nu cred că i ar putea contesta acest merit. Îndată a sosit după pompierii toată armata ca și garda orașenească. Toți s'au purtat admirabil de bine; și fără acesti bravi osteni, Craiova ar fi fost prefăcută într-o făcăură fiind că vântul alimenta puternic focul. Un soldat curcan a cădut după casă în stradă pe pavagiu, și i s'a frânt un picior. Până acum n'a murit. Un alt soldat și-a părțit fața și au mai fost și alte mici accidente. Prefectul, polițaiul, Primăria, toți erau pe picioare, dar nu puteau face nimic fiindcă și dacă făceau ceva totul i făceau armată și garda. Oare care certuri între funcționarii civili și armată s'au întâmplat și acesta după cum dice francesul petru prunce.

S'a întâmplat și trânteli pe care bravii noștri osteni, ar fi putut să le evite în asemenea momente de calamitate publică, ca se nu țaxeze poporul că au manieri soldatesque. În fine toate acestea nu se bagă în samă în raport cu bravura lor.

Pericolul care amenința Craiova era iminent și dibăcia pompierilor și militarilor a coverșit pot dice puterile lor, fiind că au isbutit să concentreze pe ambele strade focol, localizându-l. Cea ce a fost de mirat este casa d-lui Aman, care fiind lipită de aceea unde luase întâiu focul, a scăpat cu desăvârșire. Bietul om cât era de desolat! Dacă ardea și acea casă, pe lângă multele și prețioasele lucruri de artă ce ar fi pierdut orașul nostru (fiind că d. Aman are multe tablouri de valoare) focul s'ar fi comunicat peste tot orașul și tērgul ar fi ars pe două părți. Numai puțin merită a fi lăudată procedura cu care s'a localizat focul în strada Lipsanilor, căci dacă trecea peste calcanul hotelului Aman, nu s'ar fi putut oprir de cât peste piața Elea, pela Madona Dndu.

S'a telegrafat la Severin și Slatina de au sosit pompele și ele au sosit înte; dar nu era apă. În toate părțile nu se auzia strigând decât apă! apă! și vaețele plânsete comercianților, sdrobia inimile cele mai crude. Mărfurile se aruncau din prăvălii în

desordine; și bietii locuitori din etajele de sus, din direcția focului, după strada Lipsanilor și aruncau bagele lor pe ferestre. Garda națională pusese sentințele în giur și nu s'a furat nimic. Acești fii ai orașului nu s'au lăsat a fi mai pre jos de soldați. din „Bin. publ.“

Posta din urmă.

București, 15 Mai. Ministrul de externe Stătescu a declarat în cameră, că România nu recunoașce Europei dreptul de a pune în lucrare regulamente de navigație și de poliție fluvială în apele române.

Academia română.

Proces-verbal Nr. 47.

Sedinta ordinară din 5 Februarie 1882.

(Urmare.)

Membrii prezenți, Hasdeu B. P., Maiorescu T., Quintescu N., Sion G., Maniu V., Melchisedec P. S. S. Episcop, Papadopolu-Calimae Al., Sturdza D. A., Urechia V. A., Aurelian P. S., Bacaloglu Em., Falcoianu St., Felix I., Stefanescu Gr. Sub președinția dlui Sturdza. Sedinta se deschide la ora 1.

D. Cecheti, directorul arhivelor Statului din Veneția, trimite copii după documentele de acolo dela 1563-1634. Se trimite la sechiunea respectivă.

P. S. Păritele Melchisedec depune „Biografia P. S. S. Dionisie, Episcopul de Buzău.” D-n-a Cati Pișca, trimite pentru biblioteca Academiei, broșura „Din basmele de aur ale tesaurului popoarelor germane. Craiova 1882. Traducțiune de d-na Pișca.” D. G. R. Ștefănescu face Academiei anexata comunicațiune despre congresul geologic internațional.

D. Secretar comunică o epistolă anonimă tratând despre o prețioasă invențiune a cărmei balonului.

Se comunică sechiuni respective. D. Secretar general arată că D. doctor Fētu, prin o epistolă, din eroare nesubscrisă, reclamă despre unele aserțiuni că dlui ar fi refusat dlui N. Ionescu de a admite autenticitate portretului din evanghelarul dela Honor. D. Fētu, în adevăr, după arătarea dlui N. Ionescu, n'a avut ocaziune să se rostosească despre acest fapt, și numai din o confuziune de nume, din un lapsus linguae a fost numit în locul altei persoane. Academia deci, aprobă îndreptarea la tipărire definitivelor procese-verbale.

D. B. P. Hasdeu, dă lectură părței I a memoriului dsale, despre manuscrisul evanghelariului român, din British-Museum dela 1574.

D. V. A. Urechia citește o parte din darea sa de seamă, despre cronica inedită și anonimă cu titlul „Istoria jefitorilor țerei românești.”

Ședința publică se ridică la oarele 4 post-meridiane.

P. președinte, D. Sturdza.

Secretar general, V. A. Urechia.

Proces-verbal Nr. 1.

Sedinta ordinară, din sesiunea generală a anului 1882, ținută în ziua de 23 Februarie, 1882.

Membrii prezenți: Alecsandri V., Caragiale I., Chișu G., Hasdeu B. P., Maiorescu T., Negruzzi I., Ghintescu N., Sion G., Babeș V., Barbu G., Ionescu N., Maniu V., Melchisedec P. S. S. Episcop, Urechia V. A., Aurelian P. S., Bacaloglu Em., Brândză D., Falcoianu St., Felix I., Stefanescu Gr. Sub președinția dlui T. Maiorescu. Sedinta se deschide la 1 1/2 jumătate.

D. vice-președinte Maiorescu deschide sedința esprimând în numele Academiei regretul că D. I. Ghica, președintele, nu a putut să se afle la postul său, reținut în Londra de afacerile înalte sale demnități. D. Maiorescu speră că peste câte-va zile precum anuță gazetele, onor. D. I. Ghica se va fi reintors între noi. D. Secretar general V. A. Urechia dă citire raportului său despre lucrările Aca-

demiei în cursul anului încetat academic în cuprindere: I. Conformitatea cu art. 12 din regulamentul nostru general, am onoare a prezenta D-voastră, raportul meu cu arătarea pe scurt a lucrărilor urmate în cursul anului încetat academic.

Mai înainte de toate secretarul general își implinesce datoria tristă de a aminti D-voastră pierderea unuia dintre cei mai muncitori bărbați de sechiță, a colegiului nostru D. R. Vasiu. În numele Academiei, delegațiunea a comunicat familiei regretatului coleg, condoleanțele sale, și îndată ce veți fi dat neîndoios D-voastră aprobare, portretul lui va lua locul ce îi este cuvine în galeria Academiei, alături cu ale neuitărilor Laurian și Hodoș, așegate aici de curând, cei mai rezeci premergători lui Vasiu în calea eternității. Cum nu vom voi să vedem și se salutăm cu iubire și recunoștință chipurile scumpe nouă ale aceluia mai dinainte plecați din siutul României, pe acea cale fără întorcere? Așa salut-a Academia, în trecutul an, pe neuitatul său președinte I. Eliade Rădulescu, la picioarele statuei ce i'a ridicat recunoștința țerei. D. membru V. Maniu la ocaziunea solemnă desvârșiri a acestei statue a adus umbrei marelui literatur, graiu dela iuina vechilor kolegi. (Va urma.)

Loterie.

Sambătă 13 Maiu n. 1882. Budapesta: 60 33 72 59 52

Bursa de Viena și Pesta Din 13 Maiu n. 1882.

Table with 3 columns: Item description, Viena, B-pesta. Includes items like Renta de aur ung., Obligțiuni etc.

Nr. 47. [75] 1-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii vacante de preot de a III-a clasă în comuna Dăncu-mic, cu aceasta se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Roman”.

Emolumentele sânt următoare:

- 1. Casă parochială cu sură și grădini;
2. 13 jgure pământ și 365 stângini pământ arătoriu și fenaș;
3. Dela 140 case, câte una ferdele vechie de 16 puce curcuz cu cocian din care 30 ferdele sânt ale cantoriului;
4. Una și de lucru s'au 40 cr. dela toată casa;
5. Venitele stolari îndatinate.
Toate aceste adu un venit anual de circiter 422 fl. v. a.
Cei ce doresc a ocupa acest post de paroch, au să își așternă suplicile sale instruite în sensul statutului organic și a regulamentului provisoriu congressional din 1878 pentru parochii, — la oficial protopresbiterial al Orăștiei, în oficial scrisul termin.

Orăștie, 4 Aprilie, 1882. În conțelegere cu comitetul parochial. Nicolae Popoviciu m. p., protopresbiter.

Publicațiune.

Prin aceasta adue la cunoștință, că în cauza comasării hotarului comunei Besnyő (Buzda - Besnyő), pentru înțeperea în exterior pregătitoare și cu deosebire pentru regularea reprezentanței, algerena în gineriului și preliminară speșelor, am făcut ziua de 6 Iunie 1882 la 9 oare înainte de amăzi în fața kolei.

La ce țare atențiunea celor interesați cu adaus că absența dășilor nu va împedeca procedura.

În numele tribunalului reg. din Elisabetopole 1 Maiu 1882. (L. S.) Székely Miklos m. p., jude emis.

Pályázati hirdetésny.

Vizakna rendezett tanácsu város képviselők testületének 1882-ik év május haa 11-én tartott rendkívüli közgyűlés 58 számú határozata alapján, Vizakna város tanácsánál, haladózás következtében úresedésbe jött 1-ső tanácsközi, évi 600 frtal javadalmazott állomásra — mely az árvászeki és Katona ügyi előadó teendőkkel van egybe köve, — ezenel pályázat hirdettük; felhívataak pályázni kívánók, hogy a magyar német és román nyelvbeli ismereteket és az 1877-iki év XX. t. cz. 180 §-ában megszabott kellekkeit beigazoló okmányok, kál felszerelt folyamóványaitak folyó 1882-ik évi május haa 25-ik napjáig beázólag alulirt polgármesteri hivatalhoz nyújták be. A jelzett határ időn túl beérkezéző folyamóványok tekintetbe nem vétetnek. A választás -vizsvonhatatalanul -folyó 1882-ik év Május hó 27-én fog megsejjetni. Vizaknán 1882 május hó 12-én.

Szűcs József m. p., polgármester.

Subscrisul a deschis

Cancelarie advocațiă în S. Sebeș,

ce prin aceasta se aduce la cunoștință onoratului public.

[76] 1-3

Ioachim Fulea, avocat.

Publicațiune!

Subscriba promite aceluia care va descoperi tribunalului pe fapturnitorul omorului lui Maurițiu Knöpfler din Mândra ai plăți în bani gata ca premiu numai decât 200 fl. (două sute de florini) valuta austriacă.

Vedua Fanni Knöpfler năse. Fleissig. [71] 3-3

Turnătoare de clopote și de metal a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote noue, pentru trunarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanță pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coroane) de lemn ferunat și furtit; astfelu construite, că după ce sânt usate pe o parte se poată fi învrtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor. Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai înalt, mai puternic și mai adăne, ca cele de sistemul vechi, un astfelu de clopot în greutate de 300 punși egaleză pe unul de 400 punși.

Recomandă mai departe scame din fer furtit pentru orologu solide și frumoase, clopote pentru orologu sau discuri pentru orologu și toate celelalte articole de alamă și metal apărănătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construesc clopote și pe lângă plățirea fierului în rate.

Clopote dela 300 punși în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna în magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și prompt se recomandă

Antonie Novotny.

[46] 3-6 Timișoara, Fabrică.